

4 czerwca Kościół obchodzi uroczystość Zesłania Ducha Świętego, którą się kończy okres wielkanocny. Spróbujmy zrozumieć, dlaczego jest ona jedną z najważniejszych w kalendarzu liturgicznym, a także kim jest Duch Święty i w jaki sposób działa w duszy wiernego. Dlaczego obchodzimy uroczystość Zesłania Ducha Świętego?

Na 50. dzień po zmartwychwstaniu Zbawcy w Jeruzalem w domu, gdzie uczniowie Jezusa zgromadzili się na modlitwie, dał się słyszeć szum z nieba, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i na każdym z nich spoczął język, jakby z ognia (por. Dz 2, 2-3). Zgodnie z obietnicą daną przez Chrystusa przed wniebowstąpieniem na Apostołów podobny do ognistych płomieni zstąpił Duch Święty – Pocieszyciel, który powinien dokończyć sprawę zbawienia człowieka.

Poczuwszy mocny przypływ sił wewnętrznych, natchnienie i niezwykłą radość, uczniowie zaczęli głośno wychwalać Boga. Dokoła nich zebrało się dużo ludzi. Wtedy dopiero zrozumieli, że mówią nieznanymi sobie dotychczas językami. Bez względu na to, jak różnorodny był tłum, każdy słyszał swoją mowę ojczystą. Wtedy to Piotr Apostoł wygłosił pierwsze kazanie, w którym wytłumaczył zgromadzonym, że poprzez zesłanie Ducha Świętego spełniło się starożytne proroctwo. Nawoływał obecnych do nawrócenia i przyjęcia chrztu w imię Jezusa Chrystusa. Wieczorem tegoż dnia liczba wiernych wyniosła trzy tysiące osób. Od tego czasu uroczystość Zesłania Ducha Świętego jest uważana za dzień narodzin Kościoła. †

W jaki sposób czcimy wspomnienie tego wydarzenia historycznego?

Wcześniej we Włoszech na pamiątkę cudu zstąpienia ognistych języków z dachów rzucano płatki róż, w związku z czym uroczystość nosiła nazwę „Pasqua rosatum” („Pascha róż”). We Francji podczas nabożeństwa dmuchano w trąby na wspomnienie dźwięku gwałtownego wiatru, który towarzyszył zesłaniu Ducha Świętego. W Wielkiej Brytanii organizowano procesje, zwane „Whit Walks” („Duchowe spacery”). Zwykle uczestniczyły w nich orkiestry i chóry. Dziewczynki, które szły w procesji, miały na sobie białe ubranie. Organizowano również „Duchowe kiermasze”, znane też jako „Ale Trójcy”, podczas których warzono piwo, tańczono moreskę, przeprowadzano serowe wyścigi i zawody dla łuczników.

Wszyscy powinniśmy stanowić jedno w Jezusie Chrystusie przez Ducha Świętego.

W tradycji wschodniosłowiańskiej uroczystość Zesłania Ducha Świętego jest nazywana „Siomuchą”, ponieważ jest obchodzona w 7. niedzielę po Wielkanocy. Na Białorusi, Ukrainie, w Rosji, Polsce istnieje tradycja upiększania świątyń gałązkami drzew liściastych (najczęściej buka, brzozy, lipy i modrzewia) oraz polnymi kwiatami na znak tego, że Duch Święty odnawia człowieka, dzięki czemu rozkwita. W niektórych regionach Polski istnieje zwyczaj dekorowania zielenią własnych domów, nazywany majeniem. Jest on szczególnie rozpowszechniony w parafiach, gdzie na uroczystość Zesłania Ducha Świętego przypada odpust.

Kim lub czym jest Duch Święty?

Niektórzy uważają Ducha Świętego za pewną abstrakcyjną siłę, bezosobową energię, rękę lub tchnienie Wszechmogącego. W Biblii zostało wyraźnie powiedziane, że Duch Święty to osoba Trójjedynego Boga. Tej najważniejszej prawdy raczej nie da się ogarnąć rozumem – trzeba ją przyjąć z pokorą. Bardzo ważne jest w nią uwierzyć, ponieważ nie jest możliwe prawdziwe oddanie czci Duchowi Świętemu, jeśli się Go nie uważa za osobę Boga. Przez niepełny odbiór Boskiej tajemnicy człowiek nieumyślnie znieważa Tróję.

Czym jeszcze wierny może obrazić Ducha Świętego? W Katechizmie Kościoła Katolickiego zostały wymienione grzechy przeciwko Niemu: grzeszyć, pokładając nadzieję w bezgranicznym miłosierdziu Bożym; wątpić w łaskę Bożą; sprzeciwiać się poznanej prawdzie wiary; zazdrościć bliźniemu, który otrzymał łaskę Bożą; zatwardzale trwać w grzechach, odkładając spowiedź aż do śmierci.

Duch Święty mieszka w duszy każdego chrześcijanina

Wpisany przez Ангеліна Пакачайла
04.06.2017 00:00

